

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/248/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613216109
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7613216109.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobkyne C. U., bytom v Q., H. XXX/XX, zastúpenej JUDr. Ivetou Višňovskou, advokátkou so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Radničné námestie 4, proti žalovanému H. U., bytom v L. W. U., M. XXXX/X, zastúpenému JUDr. Matejom Okálym, advokátom so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Hviezdoslavova 7, o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 9C 181/2013-158 zo dňa 23.5.2016 a proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves č.k. 9C 181/2013-165 zo dňa 17.6.2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1.901,03 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves súdny poplatok z návrhu na začatie konania a vzájomného návrhu vo výške 270 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) rozsudkom označeným v záhlaví zrušil podielové spoluvlastníctvo žalobkyne a žalovaného k nehnuteľnostiam nachádzajúcim sa v katastrálnom území L. W. U., zapísaným na liste vlastníctva číslo XXXX, a to bytu číslo XX s príslušenstvom, na X. poschodí, vchodu číslo X bytového domu súpisné číslo XXXX, na M. G. stojaci na parcele Z. Č.. XXXX/X v celosti s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu súpisné číslo XXXX a spoluvlastníckym podielom k pozemku parcele Z. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², v podiele XXX/XXXXX-in.

2. Nariadil predaj nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území L. W. U., zapísaných na liste vlastníctva číslo XXXX, a to byt číslo XX s príslušenstvom, na X. poschodí, vchodu číslo X bytového domu súpisné číslo XXXX, na M. G. stojaci na parcele Z. Č.. XXXX/X v celosti s podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu súpisné číslo XXXX a spoluvlastníckym podielom k pozemku parcele Z. Č.. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m², v podiele XXX/XXXXX-in s tým, že výťažok z predaja bude rozdelený účastníkom konania podľa prislúchajúcich podielov na nehnuteľnostiach, to je každému v podiele jednej polovice.

3. Žalovanému uložil povinnosť nahradiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1 901,03 Eur v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Uznesením označeným v záhlaví súd rozhodol, že štát nemá právo na náhradu trov konania a zaviazal žalovaného zaplatiť na účet Okresného súdu Spišská Nová Ves poplatok z návrhu na začatie konania a vzájomného návrhu vo výške 270 € do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

5. O trovách konania sporových strán rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 149 ods. 1 O.s.p. účinného v čase jeho rozhodovania.

6. Vychádzal zo záveru, že v konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva bola žalobkyňa v plnom rozsahu úspešná, pretože súd jej návrhu v celom rozsahu vyhovel, keď zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo spôsobom ňou navrhovaným, ktorý alternatívne uviedla už v žalobe. Aj keď v navrhovanom žalobnom petite žiadala vyporiadať podielové spoluvlastníctvo prikázaním nehnuteľností do výlučného vlastníctva žalovaného, alternatívne uviedla v žalobnom návrhu aj vyporiadanie nariadením predaja a rozdelením výťažku z predaja. Prikázanie nehnuteľností do vlastníctva žalovaného navrhla z toho dôvodu, že žalovaný mal záujem stať sa výlučným vlastníkom nehnuteľností. Pokiaľ mu žalobkyňa navrhla predat' nehnuteľnosti, v liste zo dňa 30.1.2014 sa žalovaný negatívne vyjadril k tomuto návrhu a poukázal na to, že je ochotný zaplatiť za podiel žalobkyne sumu znaleckého posudku, zníženú o polovicu zostatku ich spoločného úveru. Rovnako na pojednávaní konanom dňa 26.2.2014 uviedol, že je ochotný uhradiť žalobkyňi za jej spoluvlastnícky podiel 14.300 €, vychádzajúc zo sumy 17.300 €, predstavujúcej polovicu všeobecnej hodnoty bytu podľa znaleckého posudku po odpočítaní sumy 3.000 €, predstavujúcej polovicu zostatku spoločného úveru s tým, že pokiaľ by hodnota podielu žalobkyne bola vyššia, nemá o byt záujem a navrhol jeho predaj. Súd uzavrel, že žalovaný najskôr nemal žiadne výhrady k usporiadaniu spoluvlastníctva formou prikázania nehnuteľností do jeho vlastníctva a akceptoval vyplatenie spoluvlastníckeho podielu žalobkyne a jeho postoj sa zmenil až na poslednom pojednávaní, kedy nesúhlasil s prikázaním vecí do jeho vlastníctva, lebo jeho podmienka o maximálnej náhrade vo výške 14.300 € nebola splnená. Zohľadňujúc túto zmenu procesného postoja súd priznal žalobkyňi plnú náhradu trov konania vychádzajúc z jej plného úspechu v spore. Priznal jej tak trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 1.901,03 €, ako sú tieto podrobne špecifikované v odôvodnení napadnutého rozsudku, pričom pri určení odmeny za jeden úkon právnej služby vychádzal z tarifnej hodnoty sporu 17.300 €, čo predstavuje hodnotu podielu žalobkyne na nehnuteľnosti v zmysle znaleckého posudku (1/2 z celku).

7. V zmysle ust. § 160 ods. 1 O.s.p. určil žalovanému lehotu na zaplatenie trov konania 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. O trovách štátu súd rozhodol podľa ust. § 148 ods. 1 O.s.p. tak, že štát nemá právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov znaleckého dokazovania. Vychádzal pritom z tej skutočnosti, že žalobkyňa bola v konaní oslobodená od súdnych poplatkov v celom rozsahu a žalovaný v rozsahu 75%, pričom žalovaný zložil na trovy znaleckého dokazovania preddavok vo výške 100 €.

9. O povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok zo žaloby a vzájomnej žaloby v celkovej výške 270 € rozhodol podľa ust. § 2 ods. 2 zákona 71/1992 Z.z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Žalobkyňa bola v konaní oslobodená od súdnych poplatkov a keďže súd jej návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vyhovel, uložil súd žalovanému zaplatiť súdny poplatok z návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v rozsahu 25%, keďže bol oslobodený od súdnych poplatkov v rozsahu 75%. Poplatok z návrhu na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva predstavoval 1.038 €, t.j. 6% zo sumy 17.300 € (hodnota podielu žalobkyne) a 25% zo sumy 1.038 € predstavuje 259,50 €.

10. Vzájomným návrhom sa žalovaný domáhal od žalobkyne zaplatenia sumy 715,86 €, a keďže žalovaný nezaplatil súdny poplatok zo vzájomnej žaloby, uložil mu súd túto povinnosť v rozsahu, v ktorom nebol oslobodený od súdnych poplatkov, t.j. 25%. Súdny poplatok zo sumy 715,86 € predstavuje 42,50 €, z čoho 25% predstavuje po zaokrúhlení 10,50 €.

11. Celkove teda súd zaviazal žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku 270 € (259,50 + 10,50).

12. Proti vyššie uvedenému rozsudku, a to proti výroku o povinnosti nahradiť žalobkyňi trovy konania a proti vyššie uvedenému uzneseniu, a to proti výroku o povinnosti zaplatiť súdny poplatok v sume 270 €, v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný a navrhol zmeniť napadnuté výroky tak, že súd

zaviaže žalobkyňu nahradiť žalovanému trovy konania a neuloží mu povinnosť zaplatiť súdny poplatok. Namietal odvolacie dôvody podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Argumentoval, že súd je viazaný zákonnou úpravou spôsobov zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pričom v prejednávanej spore prvý spôsob, a to rozdelenie vecí, neprichádzal do úvahy a ani druhý spôsob, keďže od začiatku v konaní uviedol, že o nehnuteľnosť nemá záujem a navrhuje jej predaj na dražbe. Rovnako žalobkyňa od začiatku prezentovala svoj nezáujem o prikázanie nehnuteľnosti do vlastníctva. Súd mal teda ihneď pristúpiť k vydaniu rozsudku o nariadení predaja nehnuteľnosti. K prikázaniu do jeho vlastníctva došlo na naliehanie žalobkyne, a preto bol nútený podať odvolanie, na základe ktorého následne súd nariadil predaj nehnuteľnosti. Nesúhlasil s konštatovaním súdu, že svoj postoj zmenil až na poslednom pojednávaní, keďže odpredaj nehnuteľnosti a rozdelenie výťažku navrhoval už po doručení žaloby a na prvom pojednávaní dňa 10.9.2013 podmienil svoj súhlas stať sa vlastníkom bytu tým, že suma na výplatu neprevyšuje 15.000 €, v opačnom prípade navrhol odpredaj bytu. Rovnako po vykonaní znaleckého dokazovania uviedol, že nemá záujem o nehnuteľnosť a navrhuje ich predaj. Prezentoval teda svoj postoj s rozvázovacou podmienkou a tento zostal nezmenený. K návrhu na predaj nehnuteľnosti poukázal na list zo dňa 30.1.2014, pričom predaj bytu vzhľadom na technické vady bytu považoval za nemožný. Poukázal tiež na e-mailovú korešpondenciu medzi svojim právnym zástupcom a právnou zástupkyňou žalobkyne zo dňa 21.4.2016 a 2.5.2016, z ktorej je zrejmé, že nie on, ale žalobkyňa menila svoj postoj k predmetu konania a to tak, že mala záujem o nadobudnutie nehnuteľností do jej vlastníctva a tento postoj následne na pojednávaní znovu zmenila. Tvrdil, že od začiatku mal záujem riešiť všetky vzájomné práva a povinnosti dohodou, nezavinil teda vedenie konania, ani s tým vzniknuté trovy. Ak by žalobkyňa na prvom pojednávaní súhlasila s predajom bytu, resp. najneskôr po doručení znaleckého posudku, nemuselo vôbec dôjsť k úkonom, za ktoré teraz požaduje náhradu. Aj keď v žalobe ako alternatívu uviedla, že súhlasí s predajom nehnuteľností a rozdelením výťažku z predaja, jej následný postoj v konaní nenasvedčoval tejto alternatíve. Z týchto dôvodov žiadal zmeniť rozsudok tak, že súd mu prizná náhradu trov konania proti žalobkyňi. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti a z rovnakých dôvodov napadol aj výrok uznesenia o povinnosti zaplatiť súdny poplatok z návrhu v sume 270 €.

13. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok ako aj uznesenie v napadnutých výrokoch ako vecne správne potvrdiť. Poukázala na to, že bola nútená podať žalobu o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, nakoľko so žalovaným nebolo možné uzatvoriť dohodu. V žalobe doručenej súdu 12.6.2013 navrhla zrušiť podielové spoluvlastníctvo a nehnuteľnosť prikázať do výlučného vlastníctva žalovaného s výplatnou povinnosťou z trhovej hodnoty nehnuteľnosti stanovenej v znaleckom posudku. Zároveň však uviedla, že alternatívne by súhlasila aj s predajom nehnuteľnosti a rozdelením výťažku z predaja medzi ňu a žalovaného v rovnakom podiele. Po prednese žalovaného na pojednávaní 10.9.2013, ktorý súhlasil s prikázaním nehnuteľnosti do jeho vlastníctva iba v prípade, že jeho výplatná povinnosť nebude presahovať 15.000 €, oslovila realitnú kanceláriu, aby zabezpečila predaj nehnuteľnosti, pričom z vyjadrenia realitnej kancelárie vyplynulo, že cena nehnuteľnosti môže byť okolo 40.000 €. Na základe toho žalovanému navrhla predaj nehnuteľnosti, keďže táto už v tom čase nebola obývaná a žalovaný jej oznámil, že nedal súhlas k predaju nehnuteľnosti a ani sa nevyjadril, že by o túto nehnuteľnosť nemal záujem, z ktorého dôvodu aj po vykonaní znaleckého dokazovania bola nútená trvať na podanej žalobe. Následne podmieňoval nadobudnutie nehnuteľnosti do svojho vlastníctva vyplatením žalobkyňi sumy maximálne 14.300 €, keďže trval na započítaní zostatku úveru v 1/2, t.j. 3.000 € (17.300 € - 3.000 €). Listom zo dňa 30.1.2014 jej oznámil, že považuje spoločný predaj za neaktuálny a nesúhlasil tiež s odmenou za sprostredkovanie vo výške 2.000 €. Žiadal tiež odpočítať nedoplatok na byte. Poukázala aj na e-mailovú komunikáciu zo dňa 2.5.2016, v ktorej právny zástupca žalovaného navrhol jej právnej zástupkyňi spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva, ako o ňom rozhodol súd rozsudkom, proti ktorému žalovaný podal odvolanie, t.j. navrhol, že vyplatí žalobkyňi 17.300 €, hypotéka zostane jemu a dlh na byte vyplatí každý v 1/2, ako aj trovy konania si bude hradiť každý sám. Aj toto konanie svedčí o účelovej zmene postojov a spôsobovaní prierahov v konaní. Na základe tohto posledného e-mailu navrhla preto na pojednávaní dňa 23.5.2016 zrušiť podielové spoluvlastníctvo k nehnuteľnosti a nariadiť jej predaj. Poukázala na to, že súd rozhodol o trovách konania v zmysle právneho názoru vysloveného odvolacím súdom v rozsudku č.k. 6 Co 641/2014 zo dňa 15.3.2016, v ktorom odvolací súd uviedol, že zmena procesného postoja žalovaného môže mať vplyv na rozhodovanie o trovách konania vzhľadom na skutočnosť, že aj takéto spôsoby vyporiadania navrhovala žalobkyňa žalovanému mimosúdnou cestou a žalovaný aj tento spôsob odmietol, čím zavinil, že žalobkyňa sa musela svojich práv domáhať súdnou cestou. Poukázala na to, že nielen navrhla predaj nehnuteľnosti, ale aj za tým účelom oslovila realitnú makléru, ktorá mala aj záujemcov o kúpu

tejto nehnuteľnosti. Na záver poukázala na to, že po právoplatnosti rozsudku, ktorým bol nariadený predaj nehnuteľnosti, požiadala realitnú kanceláriu o predaj nehnuteľnosti, nakoľko hrozí jej predaj v dražbe z dôvodu neplatenia za služby spojené s nájmom bytu, avšak žalovaný nedal súhlas na predaj nehnuteľnosti a požiadal realitnú kanceláriu o stiahnutie ponuky na predaj bytu.

14. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že trvá na podaných odvolaniach a mal záujem o odpredaj bytu, avšak nesúhlasil s poplatkom pre realitnú kanceláriu. Uviedol, že byt bol predaný bez účasti realitnej kancelárie za kúpnu cenu 41.000 €, o čom predložil aj kópiu kúpnej zmluvy zo dňa 20.9.2016.

15. Žalobkyňa vo vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu zotrvala na svojich vyjadreniach.

16. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiam, proti ktorým je prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné vyhovieť.

17. Rozsudok je v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného nahradiť žalobkyni na účet jej právnej zástupkyne trovy konania vo výške 1.901,03 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Správne, podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 od. 2 CSP).

19. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie (23.5.2016) bol účinný Občiansky súdny poriadok, ktorý upravoval rozhodovanie o trovách konania účastníkov (teraz sporových strán) v ustanoveniach § 142 a nasl.

20. Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý úspech vo veci nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

21. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia rozhodoval aj súd prvej inštancie, a teda vychádzal zo zásady úspechu v konaní a úspešnej žalobkyni priznal náhradu trov konania proti neúspešnému žalovanému.

22. Vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, ako ich podrobne uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, vychádzal zo záveru, že vo veci rozhodol na základe návrhu žalobkyne, ktorá tak bola v konaní úspešná.

23. S týmto záverom sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na zdôraznenie správnosti rozsudku v napadnutom výroku a k odvolacím námietkam žalovaného uvádza nasledovné :

24. Pravidlo zásady úspechu vo veci, obsiahnuté v citovanom ustanovení § 142 ods. 1 O.s.p., sa vzťahuje aj na konanie o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnostiam. Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle tohto zákonného ustanovenia je smerodajný úspech v konaní. Úspech vo veci, ktorá je predmetom konania, je teda tou okolnosťou, ktorá podľa ust. § 142 O.s.p. určuje nárok na náhradu trov konania.

25. Ak súd vyhovel návrhu a zrušil spoluvlastníctvo spôsobom, ktorý bol navrhovaný, najmä, ak sa žalovaní bránili alebo navrhovali neúspešne iný spôsob vyporiadania, niet v zásade prekážok, aby súd použil ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a aby úspešnému žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

26. Iný je prípad, ak súd rozhodol o vyporiadaní inak, než bolo navrhnuté a tu je opodstatnené uvažovať, či by nebolo vhodné použiť ust. § 142 ods. 2 O.s.p. (teraz ust. § 255 ods. 2 CSP).

27. V prejednávanom spore súd vyhovel žalobe a zrušil spoluvlastníctvo spôsobom, ktorý žalobkyňa síce nenavrhol priamo v petite žalobného návrhu, ale tento spôsob navrhla pred podaním žaloby a

následne ako alternatívny spôsob ho navrhla aj v samotnej žalobe. Zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti jej prikázaním do vlastníctva žalovaného navrhovala z toho dôvodu, že žalovaný odmietol pred podaním žaloby predaj nehnuteľnosti a rozdelenie jej výťažku a prejavil záujem o prikázanie nehnuteľnosti do svojho vlastníctva.

28. Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobca jednoznačne neodmietol prikázanie nehnuteľnosti do svojho vlastníctva, vo vyjadrení k žalobe na prvom pojednávaní dňa 10.9.2013 uviedol, že je ochotný stať sa výlučným vlastníkom týchto nehnuteľností v prípade, že jeho výplatná povinnosť nebude prevyšovať sumu 15.000 €, v opačnom prípade je ochotný pristúpiť k predaju bytu. Po vypracovaní znaleckého posudku (doručeného súdu 30.12.2013), ktorým bola určená všeobecná hodnota nehnuteľnosti v sume 34.600 €, oznámil žalobkyni (listom z 30.1.2014), že je ochotný vyplatiť polovicu hodnoty určenú znalcom 17.300 € po odpočítaní polovice zostatku úveru, t.j. 3.000 €, teda 14.300 € a vzhľadom na tento jeho návrh považuje spoločný predaj za neaktuálny aj vzhľadom na odmenu, ktorú by bolo potrebné zaplatiť za sprostredkovanie predaja vo výške 2.000 €. Reagoval tak na list žalobkyne z 20.1.2014, ktorým ho žiadala o vyjadrenie, či súhlasí s predajom nehnuteľnosti. Vzhľadom na tento jeho postoj preto žalobkyňa trvala na pokračovaní v súdnom konaní. Na pojednávaní dňa 26.2.2014 uviedol, že naďalej má záujem o tento byt, avšak len za sumu 14.300 €, ktorú žalobkyni ponúkol. V opačnom prípade navrhol, aby bol byt predaný. V záverečnom prednese pred vyhlásením rozsudku už striktne trval na tom, že nemá záujem byt užívať a súhlasí s jeho predajom.

29. Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že po právoplatnosti rozsudku č.k. 9C 181/2013-158 zo dňa 23.5.2016 vo výrokoch o zrušení podielového spoluvlastníctva a nariadení jeho predaja nakoniec došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi žalobkyňou a žalovaným ako predávajúcimi a kupujúcou dňa 20.9.2016, teda došlo k predaju bytu tak, ako to navrhovala žalobkyňa ešte v svojich návrhoch na mimosúdnu dohodu a ako to alternatívne navrhla aj v žalobe.

30. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je zrejmé, že príčinou tohto súdneho konania bolo správanie sa žalovaného, ktorý nebol ochotný pristúpiť na žiaden z navrhovaných a možných spôsobov zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, svoje návrhy menil a podmieňoval výškou výplatnej povinnosti a započítaním rôznych pohľadávok (nedoplatky na byte, nedoplatok na úvere) a za tejto situácie, keď dohoda so žalovaným nebola možná a k vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva nezaujal jednoznačné stanovisko, žalobkyňa nemala inú možnosť, než domáhať sa svojich práv súdnou cestou žalobou, ktorej súd nakoniec v celom rozsahu vyhovel vzhľadom na ňou navrhovaný spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva aj predajom bytu.

31. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd prvej inštancie správne hodnotil výsledok konania o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva sporových strán ako úspech žalobkyne a vecne správne preto rozhodol, ak zaviazal neúspešného žalovaného na náhradu trov konania žalobkyni, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia. Keďže odvolacie námietky nesmerovali ani voči výške priznaných trov konania, odvolací súd potvrdil rozsudok v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni trovy konania vo výške 1.901,03 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku ako vecne správny v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP.

32. Rovnako uznesenie č.k. 9C 181/2013-165 zo dňa 17.6.2016 je v napadnutom výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok vo výške 270 € vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

33. Správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody uznesenia v napadnutej časti, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

34. V konaní o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva vznikla poplatková povinnosť podaním žaloby, keďže však žalobkyňa bola oslobodená od zaplataenia súdnych poplatkov a súd jej žalobe v celom rozsahu vyhovel, vznikla tak povinnosť zaplatiť súdny poplatok žalovanému v zmysle § 2 ods. 2 zákona 71/1992 Zb. v rozsahu, v ktorom nebol oslobodený od súdnych poplatkov, t.j. v rozsahu 25%, ako o tom vecne správne rozhodol súd prvej inštancie.

35. Pokiaľ ide o vzájomnú žalobu podanú žalovaným, rovnako aj z tejto vzájomnej žaloby vznikla žalovanému poplatková povinnosť v rozsahu, v akom nebol oslobodený od súdnych poplatkov, t.j. v rozsahu 25%.

36. Súd prvej inštancie dôsledne postupoval pri určení súdneho poplatku podľa vyššie uvedených záverov a správne určil výšku súdneho poplatku 270 €, ktorého spôsob výpočtu je uvedený vyššie.

37. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie v napadnutom výroku ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

38. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP.

39. Odvolací súd teda rozhodol len o nároku na náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, zohľadňujúc ust. § 251 CSP.

40. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná, preto má nárok proti neúspešnému žalovanému na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

41. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).